

Veľký Piatok – 19.4.2019 – pašiové

Hotovo

Čo si učnil, Ježiši najmilší, čo si zavinil, Baránok najtichší? Že Ťa ukrutne tŕním korunujú, trápia, bičujú? Dľažníkom ja som, Ty však za mňa platíš, ja som briešnikom, a Ty za mňa trpíš. Ponižil si sa ako nikto iný, za moje viny (ES 87).

Ján 19:30 „Keď Ježiš okúsil ocot, riekol: *Dokonané! A nakloniac hlavu: odovzdal ducha Bohu*“.

V hovorenej reči veľmi záleží na intonácii a dôrazoch. Dnes, keď sa oveľa viac „rozprávame“ písanou rečou, je ťažké postrehnúť význam slov či viet. Predsa len, keď sme spolu, komunikujeme a pozeráme sa jeden na druhého, dostáva všetko iný zmysel. Za písmená sa dá všeličo skryť – najmä tam sa nevieme často dobre vyjadriť alebo nevieme ukázať emócie. Iste je lepšie, keď si pri rozhovore hľadáme do očí alebo sa aspoň počujeme. Pretože sa môže stať, že si zle vysvetlíme význam slov či myšlienok.

Dnešný text nám pripomína, že je všetko hotové. No je rozdiel či povieme: to je hotovo ☹ alebo je to hotovo ☺. ***Máme dnes byť smutní či sa radovať, keď Boží Syn, Ježiš Kristus, umiera za nás na kríži?***

Dokonané – život na zemi sa končí. A to v nás vyvoláva smútok. Smrť zväčša prináša do života človeka smútok, bolesť, beznádej a duševné či telesné utrpenie. ***Keď počúvame príbeh Ježišových posledných hodín, všetkého utrpenia a napokon smrti, dokážeme sa do neho emocionálne vcítiť. Sme smutní a ubolení, hoci pašie počúvame každý rok znovu a znovu. Je to preto, lebo si vieme – aj na základe osobných skúseností – predstaviť, čím všetkým Ježiš prešiel.*** Kto stál pri posteli toho, koho miloval a on zomieral, vie si živo vybaviť, aké ťažké bolo niesť kríž. Kto vypevádzal z tohto sveta blízkeho, modlil sa za uzdravenie, ale on nakoniec zomrel, dokáže pochopiť Ježišovo utrpenie na kríži, pocit opustenosti Bohom. Kto sa v tomto svete lúčil s milovaným, pri smrti Ježiša vníma hĺbku a veľkosť tej chvíle, ktorá berie často to najcennejšie.

Ale: hoci sa so smrťou stretávame, hoci s ňou musíme rátať, hoci sa jej nevieme vyhnúť a všetci pôjdeme jej cestou, predsa máme niečo, čo nikto nenahradí a čo nám získal práve Pán Ježiš Kristus. A to je nádej. V prvom rade nádej, že smrťou sa všetko nekončí, že láska zostáva a že tá sa smrťou nestráca, nezabúda, ale obnovuje sa skrze lásku Božiu. Ježiš nám dal nádej na opätovné stretnutie – lúčenie nie je navždy a naveky, ale iba na chvíľu, pretože v Ježišovi máme vieru, že sa so svojimi zosnulými stretneme pri vzkriesení.

A samozrejme v Božom Synovi máme nádej, že smrť je iba cestou do večného života. Že po nej nejdeme do ničoty, do prázdna, ale kráčame s Ježišom v ústrety večnému domovu v Jeho kráľovstve. **Ak veríš, že Ježiš zomrel, ale aj vstal z mŕtvych a viac už neumiera, ak v Ňom máš nádej, že smrť nemá posledné slovo, ži naplno a smrti sa neboj, lebo ona nemá absolútnu moc. Tú má jedine Pán Ježiš, ktorý smrť premohol.**

Dokonané - zložitý obetný systém už nie je potrebný. V židovstve pre odpustenie hriechov musel človek podstúpiť hotovú tortúru. Musel viesť akú obeť za aký hriech má priniesť, muselo byť obetované zviera – baránok či hrdlička – aby bolo ľuďom odpustené. A raz za rok veľkňaz prinášal obeť za hriechy ľudu vo svätyni svätých. Keď Izraelci museli odísť zo svojej krajiny, keď bol chrám zničený a obeť nemohli byť prinesené, vyvolený národ trpel, akoby sa ich duchovný život skončil. Keď im nepriatelia ukradli truhlu zmluvy, mali pocit, že Hospodin ich opustil a oni nemajú šancu uplatňovať svoje náboženstvo. *Ježiš prišiel, aby toto všetko zmenil. Aby úplne zničil, nielen narušil obetný systém a špeciálne vyvolenie, na ktorom si Izrael zakladal viac ako na samotnom vzťahu s Hospodinom. Aj náboženstvo sa môže stať modloslužbou, ak sú kultické úkony viac ako sám Boh.*

Ale: dnes je iná situácia. Ježišovou smrťou sa však celý obetný systém stal zbytočným. Tá skutočná a dokonalá obeť bola už prinesená na kríži. A to nielen za hriechy izraelského národa, pár jednotlivcov, ale za všetkých ľudí celého sveta. Nemusíme ísť do Jeruzalema a zabiť zviera, aby nám bolo odpustené. Stačí vyznať svoje hriechy tam, kde práve sme a Boh nás vypočuje, lebo je verný a spravodlivý. Nemusíme mať pri sebe kňaza, aby za nás prosil, máme prístup k nebeskému Otcovi priamo, cez jediného prostredníka a to Pána Ježiša. Pán Ježiš je stále s nami, neopúšťa nás ani vtedy, keď my opúšťame Jeho. To všetko vďaka Jeho utrpeniu a smrti na kríži, lebo „podľa Božej vôle sme posvätení tým, že Ježiš Kristus raz a navždy obetoval svoje telo“. **Ak veríš, že Ježiš zomrel za teba a už nie sú potrebné obeť, potom chápeš, že žiješ len vďaka Božej milosti a milosrdenstvu a že len vďaka Ježišovi máš šancu žiť naveky v Jeho kráľovstve.**

Dokonané - dielo spasenia je hotové. Zo skúseností vieme, že nič nie je zadarmo a možno preto to prenášame aj na spasenie. Nedokážeme prijať, že spása je zadarmo, že k nej nič nemôžeme pridať ani z nej odobrať. Preto sa snažíme získať si Božiu priazeň skutkami, dobrotou života, charitatívnymi činmi a pod. *Lenže Ježiš na kríži dielo spasenia zavŕšil a ukončil. Nepotrebujeme byť dobrí, aby sme boli spasení. Pretože, ak by to tak bolo, nikto z nás by nemohol byť zachránený pre nebo.* Ved' kto z nás je fakt dobrý?

Nepotrebujeme chodiť do kostola, prinášať milodary či každý deň čítať Bibliu, aby sme boli spasení, lebo Ježiš za nás a pre nás vykonal všetko, čo bolo potrebné pre našu záchranu.

Ale pozor: práve preto, že Ježiš urobil naše spasenie reálnym, že za neho draho zaplatil, máme my žiť vo svetle tohto spasenia. Konať dobré skutky máme – no nie preto, aby sme boli spasení, ale preto, že sme spasení. Spasenie je predpoklad a dobrý skutok následok, nie opačne. Ak teda veríme, že Ježiš na kríži zomrel za nás, ak sme Ho prijali za svojho osobného Pána, potom pre nás nie je problémom konať skutky lásky. Práve nimi totiž vyjadrujeme vďačnosť za kríž, za záchranu a prejavujeme nimi lásku k nášmu Pánovi, ktorý sa za nás a pre nás obetoval. **Ak veríš, že v Ježišovi je spasenie dokonané a úplné, potom ži na Jeho slávu, podľa Jeho príkazov. Nie preto, že musíš, ale preto, že to chceš.**

Je dokonané! – to prvé bolo plné utrpenia, bolesti a smútku, no zároveň odštartovalo obdobie iného „je dokonané“, ktoré je plné radosti, úľavy a nádeje. Pretože Ježiš dokonal na kríži, ale opustil hrob a tak nám doniesol nádej nového života – lebo Ježiš zrušil svojou obeťou celý obetný systém a my sa už nemusíme trápiť, či dostatočne konáme skutky, lebo žijeme milosťou – je to radostné „dokonané“, lebo Ježiš nám totálne a dokonalo vydobyl a pripravil spasenie, nám ostáva už len vierou prijať tento dar.

Ježiš zomrel za teba aj za mňa, aby sme ty a ja mohli pre Neho žiť teraz i naveky vekov. Amen.